

Передплата

на «РУСЛАНА» вносять:

в Австрії:

на цілий рік . . . 12 р. ав.
на пів року . . . 6 р. ав.
на чверть року . . . 3 р. ав.
на місяць . . . 1 р. ав.

За границею:

на цілий рік . . . 20 рублів
 або 40 франків
на пів року . . . 10 рублів
 або 20 франків
Поодинокі числа по 8 кр. ав.

РУСЛАН

«Вирвеш ми очи і душу ми вирвеш; а не возьмеш милости і віри не возьмеш, бо руске ми серце і віра руска.» — З Русланових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові щодня крім неділей і руских свят о год. 6-й пополудни.

Редакція, адміністрація і експедиція «Руслана» під ч. 5 ул. Ліндого. — Експедиція місцева в Агенції Соколовського в пасажі Гавсмана.

Рукописи звертає ся лише на попереднє застереженє. — Рекламациі неопечатані вільні від порта. — Оголошеня звичайні приймають ся по ціні 10 кр. від стрічки, ■ в «Надісланім» 20 кр. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 15 кр. від стрічки.

Відповідь ґр. Діпавлього.

З Відня пишуть нам під днем 21-го падолиста:

На нинішнім засіданю угодової комісії дав вперше міністер торгівлі, бар. Діпавлі, відповідь на питанє, що думає правительство зробити на случай, коли до 1-го січня 1899 р. австрійський парламент не буде в можности, покінчити митово-торговельний договір з Угорщиною? Суть відповіді схваля зовсім з тим, що було вже нераз сказано в «Руслані». Бар. Діпавлі заявив іменно, що правительство бачило би дуже радо, наколи би парламент перед Різдом упорав ся з митово-торговельним договором. Тим дало би правительству угорському повний доказ, що австрійський парламент бажає серію дорогою парламентарною перевести цілу угоду з Угорщиною. Угорщина випередила під сим взглядом Долитавщину. Там поодинокі части угоди перейшли вже через комісії, а можлива річ, що і теперішня обструкція в угорським соймі покінчилась би сейчас, як би австрійський парламент дав доказ, що бере ся за переведенє угоди зовсім серію. Другі части договору з Угорщиною, як справа банкова і справа посередних податків (консумційних), могла би прийти і по новім році на дневний порядок обох законодавчих тіл. В тій цілі постарались би оба правительства о технічну провізорию, що би і другі части договору можна спокійно переробити.

Така була відповідь правительства. Що-ж з неї виходить? Виходить те, що парламент австрійський, взявшись за діло угоди, виміг вже на Угорщині те, до чого Угорщина доси не клонила ся, т. є. технічну провізорию аж до можливости покінчення всеї угоди. З відповіді бар. Діпавлього

виходить і те, що австрійський парламент збере ся імовірно вже в січні на довшу сесію, і з всею свободою зможе вести розправи над новою організацією австро-угорського банку, як і другими предложениями. Барон Банфі змяк в виду обструкції в угорським соймі, і без всяких труднощій пристав на продовженє речинця, в котрім угода з Угорщиною мала би довершитись.

А що діє ся з обструкцією лівіці німецької? — спитаєте. І ся обструкція змякла. Члени лівіці балакають вправді в угодовій комісії над міру, але в кінці переносять спокійно сю кривду, що над їх поправками і додатками більшість переходить до дневного порядку. Лівіця вдоволяє ся протракцією, про котру писав я вам в посліднім письмі. Она дурить себе і своїх виборців позорною опозицією. Бо чейже годі не знати, що скорє переведенє угоди з Угорщиною лежить в інтересі лівіці німецької і єї виборців.

На повнім засіданю палати посольської (22-го падолиста) прийде до розправ над виїмковим станом в Галичині. В дискусії возьме з руских послів участь пос. Каратницький.

Руска мова в урядах.

(Допись з Ярославщини.)

Староство ярославске розіслало всім урядам парохіяльним з дня 15. падолиста 1898 Ч. 43798 обіжник, розуміє ся в язиці urzędowym polskim, в котрім жадаючи спису ополченців з року 1880, між иньшими wskazówkami, — пише ось як:

3. Wyciągi metrykalne, będące dosłownym odpisem z ksiąg metrykalnych należy wystawić w języku łaacińskim, stosownie

do rozporządzenia ministeryalnego z dnia 16. września 1875 dz. pp. Nr. 66.

4. Sporządzone w sposób powyższy wyciągi metrykalne należy przedłożyć e. k. Starostwu w nieprzekraczalnym terminie do 28. listopada b. r.

Z uwagi na doniosłość sprawy zechce Wiel. urząd paraf. wezwanie niniejsze dokładnie wykonać.

Jarosław 15. listopada 1898.

C. k. Starosta

w zast. Jagoszewski.

До сего часу витяги як сей, розуміє ся на друках польско-німецьких, виповняли ми в язиці руским, і староство, мимо повнєшого розпорядженя міністерияльного принимало їх до урядового ужитку. Доперва сего року, коли духовенство рішило непринимати жадних писем по польски, і зажадали руских друків, Староство міністерияльне розпорядженє інтерпретує в догідний для себе спосів, щоб лише секувати ним духовенство. Не знаю о скілько в праві єсть Староство жадати сих витягів в язиці латиньскім, бо то не суть копії метрик, лише посвідчення фактів метрикальних. Яко неправдик, не можу сего оречи. Але наші адвокати повинні би сю справу розібрати докладно і єї нам пояснити. Впрочім для самої консеквенції повинно Староство було розіслати і латиньскі формуляри, а не польско-німецькі, котрі жадної звязи не можуть мати з латиньськими оригіналами метрик.

Духовенство ярославского деканату, розуміє ся без виїмку, не прийме сего обіжника до відомости, і відосле єго через уряд деканальний до Консисторії.

Однак, позаяк се єсть справа військова, котра мусить бути в речинці полагоджена, Староство, скоро побачить, що духовенство єї не полагодило, буде урґенсами, та карними післанцями вимагати єї полагоджена. Тому-ж відкликємо ся до наших послів руских, щоб они чим

ЖЕБРАК.

Новеля Гі де Мопасанга.

Хоть тепер був бідак і нуждений на тілі, колись знав він лучші часи.

Коли мав п'ятнацять літ, переїхав єму на гостинці до Варвіль віз через ноги, і зробив єго калікою. Від того часу ходив по жебрах, швендаючи по дорогах, дворах і загородах і гойдаючи ся на своїх кулях, що підносили єго рамена майже до висоти ушей. Єго голова неначе вискала ся межі два горби.

Єго найшов в рові, в передодень Всіх Святих, сьвященик з Білет, і охрестив єго тому Миколою Всіхсвятим. Він ріс з милостині ближних, а о якимсь лучшим вихованю не було у него і мови. Одного разу перебрав в горівці мірку, що і було причиною єго каліцтва. Від того часу став жити прощеним хлібом, був волокитою і посьміховищем. та не вмів нічого більше робити, лише простягати руку.

Давнійше баронова Даварі відступила єму до спання якусь буду з соломою, біля курника па фільварку, що граничив із замком. В часах великого голоду мав він певний кусник хліба і склянку овочєвого напою в кухні. Часто ді-

сталось єму кілька су від старої пані, що їх кидала на діл із свого ганку або через вікно своєї комнати. Але она вже давно померла.

По селах цілком єму не давали милостині; знали єго занадто. Він кождому докучив від чотирох літ своїм повільним ходом на двох деревляних ногах. Однак не хотів з відтам уступити ся, бо не знав нічого більше в сьвітї понад той куттик краю, ті три чи чотири села, де провадив своє нужденне житє. Він мав границі на свою жебранину і ніколи їх не переступав.

Не знав, чи ще розтягає ся сьвіт поза деревами, що далеко обмежали єго краєвид. Про те він ніколи нікого не випитував ся. Коли мужики були невдоволені тим, що він безустанно шкандибав попри їх поля або здовж їх ровів і кричали до него:

— Чому ти не йдеш жебрати до иньших сіл, замість повзати тут вічно перед нашими очима?

Він не відповідав нічо, а віддаляв ся чимскорше, гонений несказаним страхом, неначе-б цілком для них чужий, страхом наполоханого нуждаря, що догадує ся тисячу річий, нових людських лиць, незаслужених лайок, підозріваючих поглядів, що єго цілком не знають, та жандармів, що ходять в двійку по дорогах, і зневолюють єго

інстинктовно укривати ся в корчах або за купами каменя.

Коли ще з далека вздрів їх блискуче від сонця оруже, нагло почував в собі незвичайну легкість і спосібність, випукати собі якийсь без печне місце, і укрити ся. Він тоді спускав ся зі своїх куль, клав ся на землю неначе купка лахв, корчив ся в купу, ставав цілком малим, незамітним, рівним з землею, як той заць в леговищу, а єго чорно-сірі лахи мішали єї з барвою землі.

Він не мав ані пристановища, ні даху, ні хати, ні захисту. А прецінь спав літом і зимою в стодолах або в хлівах, всунувшись там дуже зручно. Виносив ся звідтам так скоро і неспостережено, що нікому і не впа на гадку. Знав добре всі діри, куди дістати ся до середини будинка; відложивши кулі на бік, він видрапував ся з надзвичайною зручністю аж на під, де находила ся паша, і там пересиджував часом чотири або й пять день, розуміє ся, як назбирав собі достаточну скількість поживи.

Жив серед людей неначе лісний звір; не знав нікого, не любив нікого, а мужики ним холодно погорджали, і відпихали неприязно від себе. Єго називали «Дзвоном», бо баламкав ся на своїх костурах, як той дзвін межі двома поперечками.



скорше представили сю справу пану міністрови, і стали в обороні нашого язика і нашої народної честі, а пана надкомісара поучили, що не все то правда, що єго перо на папір перенесе. Робимо на тім місці ще ту увагу, що мимо явних розпоряджень міністерств, промовляючих в обороні нашого язика, ще ніхто з нашого деканального духовенства не бачив ні від Староства ярославського, ні від наших судів повітових, жадного письма руского.

Рада державна.

Президент палати повідомляє, що пп Кайцль і Лягіня зложили мандати до уговоної комісії. Відчитано нові внесення і інтерпеляції, між ними внесенє пос. Байзера і тов., що вказуючи на недавні катастрофи в Галичії, добачує причину лиха в надмірнім перетяженю залізничного персоналю, і жадає: 1) щоби урядникам руху давати правильно що року тринадцяте відпустку; 2) щоби в тім часі заступали їх інші урядники, а їх число повинно бути збільшене; 3) щоби підвишено платню зворотничим.

Міністер справедливости відповідає на цілий ряд давніших інтерпеляцій, а відтак міністер залізниць так само.

За згодою палати рішено поставити на першу точку порядку дневного справу трактату торговельного з Японією, а відтак приступити до справи заведеня виїмкового стану в Галичії. В тій справі заяв голос пос. Дашинський і 3¼ годинною бесідою виповнив майже ціле засіданє. Відповідав єму гр. Тун, оправдуючи, і пояснюючи заведенє виїмкового стану в Галичії.

Пос. Дашинський зазначає, що тільки бути аристокрації могла в 30 вершах підперти перед палатою потребу віднятя трем мільонам населеня єго конституційних прав. А головним виновником сего проступку є гр. Тун. Він рядить тут у Відні закулісовою політикою з тою великою, історично напаятнованою кастою, котра своєю вітчину довела до руїни, а тепер всемогучо рядить в краю і в державі. Від тих людей, від шляхтичів, ми жадаємо рахунку. Бесідник малює тут крайне, нужденне положенє галицького мужика, і підтирає свої виводи яркими числами і датами. Він предвиджує, що шляхта поспішить ся вказати на пейсатих жидівських лихварів і визискувачів, як на причину галицької нужди, але готов доказати, що все, що роблять ті жида, роблять для шляхти, за їх волю і призволом.

Першим гріхом є темнота. На 6065 громад 2.500 не має жадної школи. Не диво тому, що ще доси може удержувати ся між темним народом повірка, що архикнязь Рудольф живе в горах, і чекає лише спосібности, щоби дати знак до визволеня люду. А в виду того один член польского кола не завагав ся сказати до депутації народних учителів: як на бідних учителів, що просять о підвишенє платні, ви над-

Від двох днів він не мав нічого в устах. Ніхто не давав вже єму нічого. Вкінці не хотіли єго вже й бачити. Мужички вже з далека кричали до него зі своїх порогів, коли той наближав ся:

— Іди собі геть, нездаро! Та-ж нема ще й три дні, як я тобі дала куєник хліба!

І він вертав ся на своїх підпорах та прямував до сусідного дому, де єго приймали в подібний спосіб.

Жінки кричали з одного порога до другого:

— Адже-ж не можна годувати того лінюха цілий рік!

Тимчасом лінюх хотів їсти що дня.

Він пройшов Сентілер, Вєрвіль і Білет і не випросив ані одного шельюга, ні одной округинки хліба. Мав ще надію на Турноль; але треба було зробити дві французські милі дороги, гостинцем; а тут чув ся утомленим до безсили, маючи живіт так порожний, як кишеню.

Але він пустив ся в дорогу.

Се було в місяці грудни; холодний вітер дув крізь поля, свистав між нагими галузями; грубі, грізні хмари сунули ся по небі, неначе-б

то прилично одягнені. (Пос. Мілевський. Хто се сказав?) Сказав се п. Яворський!

Дистинговані панове, що переняли знов на себе проінацію, не можуть самі шинкувати горівку зі своїми дочками — до того власне добрий жид, нехарний корчмар, лихвар сільський. Жид платить панам о 50% висшій чинш найму, ніж ті панове краєви, а за те мають паньску охорону свого визиску і проступків. Шляхта не погордила 66 мільонами, які отримала за право розпиваня і задурюваня люду. В послідних літах они дістали ще більше. В році 1856 одержали 200 мільонів за волю селян. На заложєнє їх «Кредитового товариства земского» дали їм фонди, які зібрано з кар грошевих, що свого часу платили селяни. Галицькі магнати приймають від правительства опустя для своїх горалень, але для розвою промислу в краю не роблять зовсім нічого.

Відтак переходить бесідник до виїмкового стану, і подає такі причини, чому єго завели. Спільною ідеєю демократичних партій є побоюванє Кола польского.

Мимо шалених, виборчих надужитє опозиция взяла верх в богато округах. Тоді станчиківске сторонництво видумало новий оклик: Против соціально-демократичної трутини, трутину антисемітску! А до того прийшли ще і славянські наклики з часів Бадєного. Підбурено селян в той спосіб, що они кинули ся бити жидів. Тоді прийшли вибори в Сяноці і підла тактика побойв буками, зааранжована Стояловским і Шаєром. Се провадило до дальшого замішаня. Селяни по prostu не давали собі витолкувати, що се не діє ся з цісарского розказу, бо були пересвідчені, що цісар позволив бити жидів, а власти не будуть ставати тому на перешкодї. І так прийшов виїмковий стан, і приїхав кат Зелінгер. Але вістре тих заряджень звернуло ся против соціальної демокрації. І тут розпочинає ся злочин теперішнього міністерства. Тут бесідник наводить факти переслідунвань соціал-демократів поліцією, судами, асентирунковими комісиями, урядами почтовими, староствами і прокураторією.

Відтак заяв голос президент міністрів гр. Тун. Хотій не було би неоправданим зігнорувати цілу бесіду Дашинського, то бесідник хоче бодай в кількох словах реагувати на єго довгі виводи. Передовсім висказує президент міністрів пожалуванє з тої причини, що тут, під покривкою посольської нетикальности, нападають на особи, котрі не можуть тут відповісти. (Пос. Дашинський: Деж отже маєм говорити?) Єсть єе надужитєм і переступаючим справедливу міру використуванєм посольської нетикальности, над чим могу тільки жалїти. (Голоси соціал-демократів: Не жалїв, але дисциплінарного слїдства хочемо!)

Переходячи до бесіди Дашинського, каже гр. Тун: Кождий звук, кожде слово, кождий рух бесідника мав характер найскрайнішої агітації. Коли соціально-демократичні робітники поділяють тільки сотню часть переконань своего речника, то зовсім зрозуміле, що політичні влакди сїпішили ся. Калїка ішов помалу, переставаючи свої підпори одну після другої з тяжким трудом та похилиючи ся на нозї, що була скручена взад, і кінчила ся кривою стопою, позавиваною онучками замість чобота.

Від часу до часу сїдав при рові, і відпочивав кілька хвиль. Голод наповняв сумом єго розбурхану, важку душу. Він мав лише одно на гадці: «їсти», але не знав, як до того прийти.

Цілі три годин мучив ся на довгій дорозі; опісля, як спостеріг дерева в селі, приспів свої рухи.

Перший мужик, котрого стрів і просив о милостиню, відповів:

— Ти знов тут, стара нуждо! Чи я ніколи тебе не позбуду ся?

І Дзвін ішов далі. Від дверей до дверей відпихали єго злобно, і відправляли без нічого. Однак він робив своє дальше терпеливо і уперто. Але не дістав ані одного су.

(Конець буде).

ети Галичини, котрі відповідають за лад і спокій в тім краю, звернули особливу увагу на соціально-демократичну партію. З бесіди Дашинського віє дух опору против всяким інституціям. Єсть се газардовним, коли в такій агітаторській спосіб про недостаток лояльности польской шляхти говорить той, що зовсім не є управлений держати тут виклад про лояльність. Зпоневірано тут війскову власть, понижено судейский стан, зогиджено адміністрацію, — а чи з таких слів не виходить доказ, що виїмковий стан був зовсім усправедливлений, се полишаю на боці...

По малій перепалці з лївицею, котра закидує президентови міністрів, що він сам заводив два рази виїмковий стан, бесідник обговорює випадки, які спонукали заведенє виїмкового стану у західній Галичії, і означає се зарядженє доконечним і наглядним. Ексцеси звернули ся були против жидів, а вони суть цілком рівноуправненими горожанами держави, і она має обовязок боронити їх (галасливі заперечєня антисемітів; пос. Майредер: Тепер вже має запевнену похвалу в Press-і!) Не ходить мені зовсім о Press-у, і єї похвала для мене болячою — ходить лише о те, щоби в краю привернули спокій. І надію ся, що небавом буде можливо знести виїмковий стан також в остатних вісьмох повітах. Правительство ділало в інтересі спокою і ладу, і думаю, що всі особи, котрих жите і маєток охоронили виїмкові зарядженя, будуть вдячні правительству. (Оплески правіці!)

Наконець палата ухвалила внесенє пос. Колїшера, щоби зараз по скінченю розправи над виїмковим станом, поставити на дневнім порядку перше читанє новелї до уставу о належитостях від перенесєня селянських маєтностей. Слїдуюче засіданє в четвер.

Вісти політичні.

Справу Фашоди звела дипломатия на мирну дорогу переговорів, але через те ані не усунені трудности що до подїлу африканських посїлостей, ані не зменьшенє небезпечєнство конфлікту межи Францією а Англією. Сей конфлікт мусить, здає ся, наступити з елементарною конечностию, як се пророкував недавно померший англійский публіцист Бовес. Він був славний зі своїх пророцтв, що сповняли ся з великою точностию. В своїх статях в льондоньскім дневнику Etandard-і він предсказав з цілою докладностию вибух французско-німецької війни, відтак японсько-хінської і нарешті іспансько-американської. Парижскі дневники наводять тепер слова Бовеса, коли він схорований приїхав до Швайцарії на ліченє, і там стрітив ся з Французким публіцистом Masson-Forestier-ом. Бовес сказав до него: «На кольонїальнім поли виробітє перед нами грізні суперники. Німеччина і Франция видирають нам ринки збуту, а наші власні кольонїї вже так скріпили ся, і розвинули ся, що хотять економічної самостійности. Така наша доля, що вигодувавши кольонїальну державу, мусимо пустити єї на власне господарство, а для себе шукати нового ринку. Се є сутєю нашого жита і усїлєм істнованя. А без того смерть для нас. Тимчасом всюда входить нам в дорогу Франция, а за нею і Німеччина. В Тонкіні, Тунїсі, Сенегалю, Конго, Мадагаскарі — всюди Французи! До недавна ми надїяли ся, що ви замотаете ся у війну з Німцями, що війна ся ослабить вас і ми, щоби вам улегчили, заберемо вам кілька яких кольонїї, очевидно як за плату за дипломатичне посередництво. Але ви ані не думаєте воювати з Німеччиною, тож мусимо самі створити таку нагоду, що сама не хоче прийти. Ми зовсім приготовані, вірте мені. Досить нам потиснути гузик, — і війна готова! А коли потиснемо сей гузик? Певно, що незадовго, бо коли щось мусимо необхідно зробити, то волюємо нині, як завтра, бо нині точать вас різні хороби, а завтра можете зміцнити ся. Хто знає, може вкінці привабить вас Вільгельм II, і ви кивете ся єму в рамена, а се буде нам неприємніше, ніж ваші залицянки з Росією. Одним словом, може ще сего року возьмемо ся з вами за барки, принайменше мені видає ся оно дуже правдоподібним.



Розклад їзди поїздів залізничних обов'язуючий від 1-го жовтня 1898.

(Приїзд і відїзд поданий після часу середно-європейського).

Поїзд до Львова		Поїзд зі Львова	
посп. особ.	приходить о годині	посп. особ.	відходить о годині
	6:45		6:00
	7:40		6:05
	7:50		6:15
	7:55		8:35
	8:05	8:45	
	8:15	8:50	
	9:05	9:15	
	10:35	9:35	
	10:45	9:53	
	1:01	9:55	
1:30	—	10:55	
	1:40		
1:50	—	1:55	
2:15	—	2:08	
2:30	—	2:40	
	5:00	2:50	
	5:25		
	5:40		
	5:55		
		3:00	
		4:55	
Ніч		Ніч	
	3:04		4:10
	3:30		5:20
5:10	—		6:30
	6:10		6:40
8:45	—		6:55
	9:10		7:00
9:39	—		7:10
9:45	—		7:15
9:55	—		7:44
	10:30		10:05
	12:15		10:40
			11:00
			11:27

ЗАМІТКА: Гола ніччя числить ся від 6 години вечером до 5 години 59 минут рано. Час середно-європейский різвиться ся від часу львівського о 36 минут, а іменно: 12 год. часу середно-європейського = 12 год. 36 мін. часу львівського. — Бюро інформаційне ц. к. зал. держ. (Львів, ул. Третього мал, готель Імперяль) уділяє поясень в справах залізничних, продає білети всякого род і розклади їзди.

Ц. к. упр. гал. акц.

Банк Гіпотечний

переніс 3

КОНТОРУ ВИМІНИ і Відділ депозитовий

котрих бюра містили ся до тепер в мезанині власного будинку до льокалю фронтowego в партері.

Відділ депозитовий

принймає вклади і виплачує завдатки на рахунок біжучий, принймає до переховани папери вартістні і дає на них завдатки.

Крім того впроваджено подібно як в інституціях заграничних т. зв.

Депозити сховкові (Safe Deposits)

За оплатою 25 до 35 кр. а. в. річно, депозитар дістає в сталевій касі панцирній сховок до виключного ужитку і під власним ключем, де безпечно і дискретно переховувати може своє майно або важкі документи.

Під тим виглядом поробив Банк гіпотечний як найдоділийши зарядження.

Принипи дотично того рода депозитів одержати можна безплатно у відділі депозитовий.

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ

приймає замовлення і посередничить в закупні:

Сьвітло церковне

впрост з фабрики Іа по 70 зр., Іа по 64 зр. за 100 кил. лосо фабрика.

Вино

в бочках о 135 літрах, а то Самородне почавши від 70 зр. за бочку лосо місце продукції.

Зі складів висилає: **КАВУ** по 5 кил. посилок почт. в ціні по: зр. 9:20, 10:20, 10:70, 11:20, а спеціальність по 12:20 франко

ВИНО в 5 кил. барилках по зр. 3—, 3:70, 4:10, 4:90 франко. —

Інші товари по умірених цінах. 76—?

Спеціаліст обуви непромакаючої власного винайдення!

ІВАН ЯРИМОВИЧ

СКЛАД і РУКОДІЛЬНЯ

обуви мужескої, дамскої і для дітій

у Львові, площа Бернардинська число 10.




має честь повідомити отсім Ви. Публику, що вирабляє **ОБУВЕ НПРОМАКАЮЧЕ** власного винайдення, з всякого рода шкір, як: **Обувє мужеске** і дамске, також **чоботи** з холявами тревалі, надмірно легкі і по цінах дуже кристунних. — Також принймає до відновлення і направи **Кальєші** і **Плащі** кавчукові, всякі гумові приряди як також зельованя обуви кавчуком. — Всякі заміспей замовлення виконує в можливо як найкоротшій часі. — Дякуючи за дотеперішні ласкаві вагляди, і поручаючись на дальше, остаю з глибоким поважанем

Іван Яримович.

Спеціаліст до направи кальєшів і плащів кавчукових.

Зміна льокалю.

Заложена фірма в року 1877-ім

Вольф Кавфман

перенесла ся з улиці Трибунальської ч. 1. на ул. Лукасінського ч. 4. (площа Каструм), філія ул. Театральна 16.

Ново відкритий

СКЛАД МЕБЛІВ

також і випозичальня

заосмотрена в всілякі зняряди почавши від найбогатших до найскромнішших. Цілі урядження для покоїв до снания, сальонів, ідалень і др. — Меблі оріхові, ольхові, чорні, також зельвні і гнуті, зеркала і т. д.

Ціни низькі і сталі.

З поважанем

В. Кавфман,

46—52 ул. Лукасінського ч. 1

ЛЕВ ЛОПАТИНСЬКИЙ.

ДО БРАЗИЛІЇ!

Драма з галицького еміграційного руху в 4. актах.

Ціна книжки брошурованої з картоні 35 кр., оправленої в полотно з хорошими витисками 50 кр. — На поchtову оплату 5 кр.

Замовлення з провінції у автора ул. Зибликевича ч. 18, Львів.

У Львові набути можна в Ставропигийській книгарні.

Хорі на легкі, горло, гортанку і астму!

Хто раз на завжди бажає позбутти ся слабости легких, або горла, хотийби найупрнійшої, або астми, навіть дуже задвненої і на позір невилічимої, сей нехай не гербату для хронічно хорих на легки і горло **A. Wolffsky-ого**. Тисячні подяки дають гваранцію великої уздоровляючої сили тої гербати. Пакет на два дни 75 кр. Брошура (описане ужити) задармо. Правда лише у **A. Wolffsky-ого, Berlin, Nr. 37.**

**РОБІТНЯ СУКОНЬ ДАМСКИХ
Емілії Соколовскої**

у Львові, Ринок ч. 29., І. п.

принймає ласкаві замовлення і виконує їх густо-206 вно і по приступних цінах.

НАУКУ КРОЮ уділяє в осібних годинах

Замісцеві панночки принймає на помішканє